

[Alfred Jensen.]

imod, vi gør dem til frie mennesker. Det er sandheden om Tjsekoslovakiet, og det er ikke sagt af en kommunist og ikke sagt af en mand, der har været på et kort besøg dér, men af en af de første mænd indenfor den protestantiske kirke i Tjsekoslovakiet, en mand, hvis navn har en god klang over den ganske verden. Det burde ikke alene det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), men også andre medlemmer, der deltager i diskussionen om, hvad der foregår i Østeuropa og i Sovjetunionen, tage i betragtning, når de bringer deres hertz til torvs.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at der var ikke noget mærkeligt i, at jeg i mit første indlæg brugte den vending, jeg brugte, om vor stilling til denne sag også i tiden før 1947. Forholdet er det, som det ærede medlem sikkert ikke kan have glemt, at vi mere end een gang i årene 1946—47 vendte os imod det løfte, som afdøde Christmas Møller havde givet i London denne sag vedrørende. Vi fremdrog spørgsmålet her i tinget mere end een gang i disse år og angav vor stilling dertil. Da sagen kom til endelig afgørelse, er det naturligvis rigtigt, hvad også fremgår af rigsdagstidenden, at partiet havde afvigende meninger om den, og at den del af partiet, der mente, at en sådan udsendelse af en styrke kunne tilrådes, motiverede det med, at man følte sig bundet af det løfte, der var afgivet på Danmarks vegne. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) kunne godt have haft dette i erindring, og i så fald forekommer det mig, at der ikke havde været nogen som helst anledning til at fremdrage afstemningen i 1947. Det ærede medlem ved iøvrigt, at der til motiveringen føjedes, at den intet præjudicerede med hensyn til partiets fremtidige stilling i denne sag.

Jeg vil dernæst gøre et par bemærkninger til den højtærede forsvarsminister. Ministeren udtalte i nogle svarbemærkninger til mig, at det kommando, vi har stående i Tyskland, forsvarsmæssigt og beredskabsmæssigt var af samme betydning, som om det stod i Danmark. Den samme betragtning gjorde forsvarsministeren gældende under behandlingen af den fælleseuropæiske forsvarsstyrke og enhedskommando, og jeg skal ikke forlænge diskussionen herom ved denne lejlighed. Jeg vil blot bemærke, at vi har en anden vurdering af betydningen af, hvor denne styrke befinder sig. Hvis et angreb skulle sætte ind, anser vi det for

fuldkommen givet, at en styrke af denne størrelsesorden enten bliver dræbt eller omringet i løbet af så kort tid, at den overhovedet ingen betydning får for den indre stilling her i Danmark. Ministeren har en anden vurdering af denne sag, men jeg ønsker som sagt ikke at forlænge diskussionen.

Når ministeren ikke mener at kunne klare sig med en kort forlængelse og afviser tanken om, at der optages forhandlinger om at få styrken hjem til øgelse af det beredskab, der i forvejen erklæres at være for svagt, kan jeg meddele, at det radikale venstre agter at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, at det gibbede i ham, når han hørte det ærede medlem hr. Alfred Jensen tale om det problem, vi diskuterer, på den måde, han gjorde. Jeg må for mit eget vedkommende indrømme, at det gibbede også i „Petersen“, da jeg hørte det. Jeg synes ikke, den facon, det ærede medlem hr. Alfred Jensen anvender, passer til behandlingen af den sag, vi har for os. Det ærede medlem bevæger sig i de store baner, taler om nynazisme og om besættelsesmagternes ansvar herfor og en masse lignende ting, og det ærede medlem ser en stor fare i, at man i Nedersachsen hos eet parti har over 11 pct. af stemmerne. Jeg synes ikke, det er sa store ting. Når man andre steder kan se en ensrettet valgdeltagelse på 100 pct. eller derover, varer det jo et stykke tid, inden man fra anden side kan slå rekorden.

Jeg forstår ikke rigtig indholdet af det ærede medlems betragtninger. Når det ærede medlem nu drager spørgsmålet om besættelsesmagternes ansvar — jeg må mene, det er det, han sigter til — for de forhold, han her nævner, ind i diskussionen, så må konsekvensen vel være, at det ærede medlem må mene, at besættelsesmagterne optræder for svagt i det land, som er genstand for besættelse som følge af den sidste verdenskrig. Men hvis det er udgangspunktet for det ærede medlems betragtninger, så forstår jeg ikke, at han samtidig kan anbefale, at man skal gøre besættelsen af Tyskland svagere. Jeg kan ikke se forbindelsen, jeg synes ikke, der er rigtig logisk sammenhæng, for det er vel ikke det ærede medlems mening, at man helt skulle ophæve besættelsesstatutten i dette øjeblik for Tysklands vedkommende. Jeg lyser altså efter mening og konsekvens i de standpunkter, som det ærede medlem fremfører ved denne